

(75,0 %) тестів відповідно, що віддзеркалює видові особливості процесу адаптації котів і собак до нових умов існування у притулку. На 60 добу експерименту рівень лабораторних показників в обох групах тварин знаходиться в межах відповідних референтних норм.

Висновки. 1. Визначення реабілітаційного потенціалу котів і собак дозволило встановити, що для їх повної реабілітації достатньо 60-добового утримання у притулку для тварин, що підтверджують отримані результати.

2. Цей критерій допоможе здійснювати контроль за роботою притулків, зберігати та підвищувати добробут безпритульних тварин і впроваджувати наукові розробки у практичну діяльність притулків.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Тимошенко, О. П., & Сидельов, В. В. (2024). Лабораторні критерії стану здоров'я свійських котів в умовах утримання у притулках для тварин. *Ветеринарія, Технології тваринництва та природокористування*, 9(1), 224–236. DOI: 10.31890/vtpp.2024.09.22
2. Тимошенко, О. П., & Сидельов, В. В. (2024). Оцінка реабілітаційного потенціалу собак у притулку за динамікою показників крові та фізіологічних параметрів. *НВ ЛНУ ветеринарної медицини та біотехнологій. Серія: Ветеринарні науки*, 26(116), 109–117. DOI: 10.32718/nvlvet11616.
3. Кібкало, Д. В., & Сидельов, В. В. (2024). Порівняльний аналіз реабілітаційного потенціалу котів за різних типів годівлі. *Вісник Сумського національного аграрного університету. Серія: Ветеринарна медицина*, 67(4), 47–56. DOI: 10.32782/bsnau.vet.2024.4.7
4. Сидельов, В. В. (2025). Порівняльний аналіз реабілітаційного потенціалу собак у притулках за різних типів годівлі. *НВ ЛНУ ветеринарної медицини та біотехнологій. Серія: Ветеринарні науки*, 27(117), 34–43. DOI: 10.32718/nvlvet11705

УДК 636.8.09:616.62

РЕНГАЧ Д.І., здобувачка другого рівня вищої освіти,

ТІШКІНА Н.М., СЕМЬОНОВ О.В., кандидати вет. наук

Дніпровський державний аграрно-економічний університет, м. Дніпро

kdvht@ukr.net

ДІАГНОСТИЧНІ КРИТЕРІЇ ІДІОПАТИЧНОГО ЦИСТИТУ КОТЯЧИХ

Вивчали поширення та діагностичні критерії ідіопатичного циститу у котів в умовах ветеринарної клініки «Єнот» м. Запоріжжя.

Ключові слова: коти, цистит, стрес-фактори, клінічні ознаки, діагностика, лікування.

Однією з розповсюджених патологій сечовидільної системи у котячих є ідіопатичний цистит (ІЦ) або синдром Пандори названий через неспецифічність клінічних симптомів та маскування під інші хвороби [4]. За статистикою, близько 60–70 % випадків синдрому захворювань нижніх сечових шляхів у котів пов'язані саме з ІЦК [2]. Розвиток синдрому тісно пов'язаний із реакцією нервової системи кішок на стресові обставини та їх негативним впливом на

організм через слизову оболонку сечовивідної системи [4]. Відсутність своєчасної діагностики захворювання та надання лікарської допомоги може спричинити появу уретральної пробки у котів та розвитку в подальшому ниркової недостатності, що може привести до їх загибелі [3].

Метою роботи було дослідження поширення ідіопатичного циститу серед котів, особливостей його клінічного прояву, діагностики та лікування.

Дослідження проведені в умовах приватної ветеринарної клініки “Єнот” м. Запоріжжя Запорізької області. Згідно статистичних даних, щорічно до клініки зі скаргами, що викликають підозру на захворювання нижніх сечових шляхів звертається приблизно 1200 власників тварин, серед яких 65–70 % – власники котів, у яких діагноз на “ідіопатичний цистит” ставиться в 30–35 % випадків. Так, упродовж вересня-жовтня 2025 р. було зареєстровано 20 випадків захворювань котів на патологію сечовидільної системи, серед якої найчастіше реєстрували сечокам’яну хворобу, інфекцію сечовивідних шляхів та нервові розлади. Тварин, в яких було кілька сумісних клінічних ознак (дизурія, полакіурія, гематурія, странгурія) відносили до групи ІЦ, в результаті було відібрано п’ять кішок метисів, 3–4-річного віку, масою тіла від 2,2 до 4,7 кг, середньої і вищесередньої вгодованості.

Симптоми ідіопатичного циститу в дослідних тварин різнилися за ступенем важкості їх клінічного стану. Так, у 3-річної кішки («Озі») реєстрували полохливість унаслідок стресу через вибухи, зниження апетиту, полакіурію; у другої кішки («Мія») 3,4 р. – полохливість внаслідок стресу через вибухи, полакіурію, зміну забарвлення сечі внаслідок появи домішок крові (макрогематурія); в третьої кішки («Масі») 3,9 р. – сечовиділення в незвичних місцях (на диван) та сильний запах сечі внаслідок появи новонародженої дитини; в четвертої кішки («Соні-1») 3,6 р. унаслідок переїзду відмічали полакіурію зі зміною забарвлення сечі (макрогематурія) при збереженні активності та апетиту; в п’ятої кішки («Соні-2») 4,1 р. – полохливість унаслідок стресу через вибух, зниження активності й апетиту, полакіурію, странгурію і макрогематурію.

Діагностичне обстеження включало повний фізикальний огляд, аналіз сечі, дослідження забарвленого осаду сечі, ультразвукове дослідження нирок і сечового міхура для виключення уролітіазу та новоутворень. Причиною появи клінічних симптомів у тварин виступали зовнішні стрес-фактори, зокрема, реакція на вибухи у трьох кішок, ще у двох кішок – поява в сім’ї новонародженої дитини та переїзд на нове місце проживання.

Під час клінічного обстеження температура тіла в усіх дослідних тварин була в межах норми – 38,2–38,5 °С, видимі слизові оболонки блідо-рожевого забарвлення. При пальпації черевної стінки тварин у ділянці локалізації сечового міхура відмічали її напруження та болісні відчуття. За результатами дослідження сечі виявили її залуження у всіх кішок (рН у межах 6,5–7, підвищення щільності – від 1,035 до 1,085 /мл, протеїнурію – 0,7–1 г/л, мікрогематурію – +–++). Під час ультразвукового дослідження спостерігали дифузне потовщення стінки сечового міхура.

Хворим тваринам призначили лікування, основним з яких було усунення факторів стресу та корекція поведінки, збільшення кількості споживаної води, профілактична дієта та застосування протизапальних препаратів. Терапія тварин включала використання суспензії «Мелоксивет» в якості болезаспокійливого засобу по 3–5 крапель, що залежало від маси тварини і тяжкості перебігу хвороби, один раз на добу упродовж 5–7 діб із кормом чи після годівлі; протиблювотного препарату «Серенія» в дозі 0,3–0,4 мл один раз на добу внутрішньом'язово та харчової добавки «UrinoVet Cat Dilution» по 1 капсулі один раз на добу протягом 7 днів. Кішці «Соні-2» додатково призначили антибактерійний препарат «Амокланід» 0,25 мг по ½ капсули 2 рази на добу упродовж 7 днів.

Значне покращення стану в більшості тварин реєстрували на другу, а в однієї кішки – на третю добу після початку лікування, що характеризувалося підвищенням загальної активності, покращенням апетиту. Акт сечовиділення ще був частий, проте, безболісний, зі зменшенням видимої крові в сечі. На п'яту добу лікування всі тварини були повністю активні, в них нормалізувався апетит, акт сечовиділення був у нормі, безболісний. Наявні ознаки гематурії спостерігали лише в однієї кішки, яка мала найвищі показники на початку лікування. На 7-у добу всі тварини були повністю здорові, що було підтверджено заключним аналізом сечі з нормалізацією усіх показників та ультразвуковою діагностикою. Власникам тварин надали рекомендації щодо профілактики появи рецидивів ідіопатичного циститу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Дмитренко Н.І. Методи діагностики та лікування циститу у котів. *Вісник Полтавської державної аграрної академії*, 2017 (3). С.101–104.
2. Локес П.І., Дмитренко Н.І. Поширеність та диференційна діагностика захворювань сечовидільної системи в котів. *Вісник Білоцерків. держ. аграр. ун-ту*. Вип.25, ч. 2. Біла Церква, 2003. С. 148–151.
3. Astuty, A.T. J.E., Tjahajati, I., & Nugroho, W.S. (2020). Detection of feline idiopathic cystitis as the cause of feline lower urinary tract disease in Sleman Regency, Indonesia. *Veterinary world*, 13(6), 1108–1112.
4. Forrester, S.D., & Towell, T.L. (2015). Feline idiopathic cystitis. *The Veterinary clinics of North America. Small animal practice*, 45(4), 783–806.

УДК 636.8.09:616-07:616.62-002

СЕМЬОНОВ О.В., ШКВАРЯ М.М., ТІШКІНА Н.М., кандидати вет. наук,
ТИМЧЕНКО К.А. здобувачка другого рівня вищої освіти
Дніпровський державний аграрно-економічний університет, м. Дніпро
semonov.o.v@dsau.dp.ua

ДІАГНОСТИКА І ЛІКУВАННЯ ІДІОПАТИЧНОГО ЦИСТИТУ У КОТА